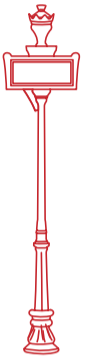

EL FAR DE LES RAMBLES

Lluc Oliveras

Una gran novel·la de Barcelona

La Campana

El far de les Rambles

Benvolguts,

Us proposo un viatge al passat, una passejada per un dels carrers més emblemàtics de la ciutat de Barcelona, una de les artèries que han sigut testimonis dels grans canvis i moments més importants no només de la ciutat, sinó de tot el país: avui recorrerem les Rambles com no ho havíem fet mai fins ara, un viatge en el temps i l'espai a través de la literatura.

Ens traslladem fins a l'any 1878, quan a la part alta de les Rambles es va instal·lar un quiosc de refrescos i begudes. El negoci va ser tota una novetat, i els barcelonins de la part humil de la ciutat –i els de la que comença a estendre's més enllà de la plaça de Catalunya– el van començar a visitar. La novel·la que compartim amb vosaltres avança al voltant d'aquest quiosc tan popular i del personatge d'en Lluís, un nen que comença a visitar l'establiment amb el seu pare; des de

ben petit, en Lluïset va quedar fascinat pel quiosc de begudes amb aires modernistes que il·luminava la Rambla de Canaletes; un enamorament que va marcar la seva vida i la de la seva família. Anys més tard tornaria a sentir aquesta mateixa sensació en conèixer la Laura, i en saber que les seves vides quedarien lligades per sempre.

Aquestes pàgines estan carregades de petites històries, és una novel·la que vol ser un homenatge a tots aquells personatges anònims que componen el teixit humà d'un barri, d'una ciutat; per tant, és una gran novel·la de personatges principals, secundaris i pas-savolants; tots tenen una història, i estan en aquest llibre. Amb ells travessarem els grans conflictes de la ciutat i de tot Europa al llarg del segle XX, les guerres i els canvis, que afectaran de ple els protagonistes i les seves famílies, que habiten al cor de les Rambles.

Una novel·la amb aires de gran clàssic, un relat d'amor a Barcelona, a unes Rambles plenes de vida, amb una gran història d'amor que haurà de lluitar contra l'impossible, en temps de guerra i de grans canvis socials.

En definitiva, una gran història de Barcelona, de la vida de barri i dels veïns. Certa nostàlgia envaeix el lector a mesura que va passant les pàgines d'aquest llibre, l'enyor d'una Barcelona i d'unas Rambles, plenes de vida i habitades per veïns del barri, que avui en dia ens semblen ja molt llunyanes.

Comencem junts aquesta bonica passejada per les Rambles i la seva història.

Mireia Lite

Editora de Rosa dels Vents,
La Campana i La Magrana

**EL 6 DE MARÇ
A LLIBRERIES**

Els vianats de La Rambla es miren amb pena l'enderroc del quiosc.

Sempre estimarem el quiosc de Canaletes

Article de Carlos Montblanc, reporter del *Diari de Barcelona*, 1951.

Avui és un dia trist pels barcelonins més fidels del centre de la ciutat. Molts recordaran aquest 1951 com l'any que el cèlebre quiosc de Canaletes s'ha vist obligat a desaparèixer per ordre de l'alcalde, Antoni Maria de Simarro. L'excusa, poc creïble per a la majoria dels ciutadans, és que les Rambles han de ser un passeig més modern i diàfan, sense obstacles pels qui passen.

Fa gairebé dos anys, el quiosc va tenir una embranzida que va retornar la il·lusió dels veïns de la zona més humil i asfixiant de la gran metròpolis catalana.

Tot i que Barcelona estava immersa en una clara decadència pel flagell de la postguerra, un home valent i somiador, en Lluís Ros, va donar una nova esperança als barcelonins, que havien quedat orfes d'indrets i recursos identitaris de temps passats.

I és que l'empresari tèxtil Lluís Ros es va convertir de ple dret en el nou propietari de la llicència del mític quiosc de Canaletes, amb la intenció de materialitzar el somni de la seva vida i oferir als veïns de la ciutat un

eix on tornar a connectar amb una societat que havia quedat malmesa amb la Guerra Civil.

L'home, que havia sigut aprenent al quiosc durant anys, cambrer del negoci i la mà dreta del cèlebre Atilio Massot –el gerent i un dels veïns més estimats de les Rambles i del Districte IV– va remodelar-lo per obrir-lo al públic sota el nom de Far de les Rambles. La seva intenció: tornar als clients un espai on trobar-se i sentir-se com a la pròpia llar. Pel Lluís Ros, el quiosc era el centre de tota una comunitat humana; un indret on tothom tenia veu i vot i on els valors sempre havien estat presents per sobre dels interessos.

El quiosc de Canaletes va ser molt estimat pels barcelonins durant dècades, però als lectors d'aquest diari que no coneixien aquest negoci del centre de la ciutat els puc assegurar que la seva fama ja venia de finals del segle XIX.

I és que el 1878, a la part alta de les Rambles, es va instal·lar per primer cop una espècie de barraca de refrescos propietat de

l'Ajuntament. El negoci era tota una novetat i, poc a poc, els habitants de la part humil de la ciutat, així com els que començaven a estendre's més enllà de la plaça de Catalunya, el van convertir en un indret fixe on aturar-se i fer petar la xerrada. El reclam eren els cambres amb davantal blanc que servien la cèlebre «soda de Pons» i, sobretot, un immillorable emplaçament que feia les delícies de grans i petits.

El 1901, l'empresari Esteve Sala Cañadell va guanyar la nova licitació de l'Ajuntament per continuar-lo explotant i, vuit anys més tard, el va transformar en un establiment amb aires modernistes gràcies al nou disseny encarregat a l'arquitecte Josep Goday.

Amb aquesta remodelació el quiosc es va consagrar com un dels espais més populars de la ciutat comtal, i ciutadans de tota índole i classe el visitaven per gaudir d'un refresc o d'un cafè italià únic a la metròpoli catalana.

Acompanyant el seu pare –que era amic del gerent Atilio Massot–, el petit Lluís Ros se'n va enamorar el mateix dia de la inaugu-

ració de la darrera reforma. La família Ros vivia ben a prop del negoci, i el senyor Ramon, el seu pare, era un dels veïns més estimats del barri degut a la seva generositat d'oferir préstecs als més necessitats, sense cap interès.

Segons les paraules del propi Lluís Ros a l'entrevista que aquest mateix diari li va fer a la inauguració de l'establiment, ara farà gairebé un parell d'anys, aquelles visites de la família Ros es van convertir en una parada freqüent i determinant a la seva vida, ja que va ser el mateix indret on va coincidir per primera vegada amb la que temps més tard seria la seva muller.

Durant els anys que el Lluís Ros hi va treballar, la fama del quiosc va augmentar gràcies a les seves «sodes americanes» servides amb sífó, a més de les millors patates chips de la ciutat, i per tenir la primera cafetera que va veure Barcelona. L'Esteve Sala, el propietari, la va comprar a l'empresa Cinzano, de Torí i, enginyosament, va aprofitar el xiulet provocat per la sortida del vapor de la cafetera perquè a les Rambles sabessin que

el cafè estava acabat de fer. Gràcies a aquests detalls, en Lluís i els seus companys van arribar a servir uns mil cafès diaris.

Al llarg de dècades el quiosc es va convertir en l'eix d'una comunitat que creia en el progrés i en un món més equitatiu per a tots, però, especialment, va esdevenir el cau on els seguidors del F.C. Barcelona anaven a celebrar els triomfs del seu club esportiu. Unes celebracions que es van convertir en l'origen de la tradició de celebrar els títols a Canaletes. Dies de joia on s'exhaurien totes les existències de begudes i entrepans per la gran afluència d'aficionats del club amb més seguidors de la ciutat.

Anys abans de la Guerra Civil, en Lluís Ros va haver de deixar la seva feina al quiosc per casar-se i dedicar-se a la fàbrica tèxtil de la família de la seva dona.

Durant la seva absència, el quiosc va anar caient en l'oblit popular, fins que fa gairebé dos anys, al 1949, va decidir tornar a agafar-ne les regnes per donar-li una nova vida a un negoci que havia portat al cor des de ben petit.

Els llocs més mítics i emblemàtics del passat han perdut pes i popularitat des que es va perdre la guerra, però, gràcies al senyor Ros, el quiosc ha aconseguit una segona oportunitat.

Lamentablement, el somni ha tingut un recorregut massa curt. En Lluís Ros, amb un gran esforç, il·lusió i disposat a recuperar els records de molts ciutadans, ens ha tornat l'esperança fins que el pes de la burocràcia ha dit cruelment la seva.

Potser la flama de la màgia s'ha apagat massa aviat, però, gràcies a un home que ha sigut fidel a la seva il·lusió infantil, hem pogut acomiadar-nos d'un dels negocis més estimats pels barcelonins. Qui més, qui menys algun cop a la seva vida ha fet parada a un establiment que perdurarà per sempre més als nostres cors.

El far de les Rambles ens guiarà per sempre més.

AIGUA DE VILAJUÏGA

A 15 CÈNTIMS EL GOT

VOL TENIR CURA DE LA SEVA SALUT?

Passi pel quiosc de Canaletes i gaudeixi de LA MILLOR BEGUDA HIGIÈNICA, **MALT KNEIPP**

PRODUIT ESSENTIELLEMENT FRANÇAIS

P. MAUREL, PROPRIÉTAIRE-FABRICANT, A JUVISY-sur-ORGE (Seine-et-Oise)

En vente dans toutes les bonnes ÉPICERIES

NETEJA METALLS

NETOL

NETOL

NOMÉS AL QUIOSC DE CANALETES PODRÀ TROBAR LA REFRESCANT AIGUA ENSUCRADA I LES SODES DE MIL COLORS

Celebri els triomfs del F.C. Barcelona amb el nostre vermut italià

Perucchi

CAFÈ ITALIÀ

El millor cafè italià de tota Barcelona es dispensa a diari al quiosc de Canaletes

**UNA GRAN HISTÒRIA D'AMOR
A BARCELONA, AL LLARG D'UN SEGLE
CONVULS QUE CANVIARÀ LA CIUTAT
PER SEMPRE.**

**Una novel·la amb un aire de clàssic, un cant a unes Rambles plenes de vida,
i amb uns protagonistes que hauran de lluitar contra l'impossible per viure
l'amor en temps de guerres a Europa.**

Disponibile
en ebook

La Campana

Penguin
Random House
Grupo Editorial

www.penguinllibres.com
@penguinllibres

La història darrere la portada

Begoña Berruezo, dissenyadora a Penguin Random House

El disseny de la coberta de *El far de les Rambles* és un procés creatiu que combina elements visuals evocadors amb la necessitat de transmetre el contingut del llibre de manera atractiva i clara. En aquest cas, el disseny ha de reflectir tant l'atmosfera de la història com el caràcter particular de l'obra, que explora les vides i els esdeveniments vinculats a l'icònic quiosc de la Rambla de Barcelona i la seva influència al llarg del temps.

Una vegada estudiat el context, ens trobem davant d'una tasca fonamental: seleccionar l'instant precís que representarà visualment el contingut del llibre. La foto-

grafia ha de ser més que una simple il·lustració; ha de ser una finestra al passat que evocui emoció i curiositat en el lector. Això vol dir que la imatge seleccionada ha de ser potent, però també funcional. La selecció de la imatge no és només una qüestió de qualitat visual, sinó també de ressonància emocional i simbòlica.

El disseny de la coberta ha de ser un pont entre el passat i el present. Ha de parlar al present, ser un estímul per al lector de les noves generacions, que potser no té cap coneixement previ d'aquella Barcelona.

Després de rebuscar i regirar en els arxius històrics de Barcelona, la nostra edi-

tora Núria Puyuelo ens fa saber que el seu besavi va ser el gran fotoperiodista Josep Badosa Montmany i que la seva mare guarda el seu arxiu com un tresor.

Bussegem a la seva col·lecció fins que trobem la fotografia que il·lustrarà la nostra novel·la: és la portada del diari *La Tribuna* del 24 de desembre del 1917 (conservada a l'Arxiu Històric de Barcelona). En veure la imatge vam saber que era aquesta, totes les peces encaixen i els protagonistes cobren identitat.

Teníem la portada més a prop del que ens podíem imaginar.

«De la multitud emergia una infinitat de repartidors d'edat semblant a la seva que es dedicaven a la venda de diaris, a enllustar sabates i fins i tot al servei de neteja urbana. Era com si, a la Rosa de Foc, qualsevol edat fos idònia per guanyar-se la vida.»

Aquesta novel·la està dedicada a totes aquelles persones que van passar per la vida sense cap mena de reconeixement. Homes i dones que van viure a la mateixa Barcelona que ara ens acull i que no van tenir mai el seu moment de «glòria». Ànimes que van quedar reflectides en infinites fotografies i que, molt probablement, no es van plantejar en cap moment que els ciutadans d'un nou segle els observarien en descolorides instantànies, fent-se mil preguntes.

Qui eren?

Quins eren els seus anhels?

Quants contratemps van haver de superar?

Van arribar a ser feliços?

Qui és qui a *El far de les Rambles*

RAMON ROS

Pare d'en Lluís, prestador del barri (sense ànim de lucre) i gerent de la fàbrica tèxtil dels Pons.

El senyor Ramon, el pare de la família Ros, és l'únic hereu d'un indià que marxa a Cuba i que li deixa en herència una notable fortuna derivada de la fèrtil indústria de la canya de sucre i del tràfic d'esclaus. En Ramon, amb la seva família, viu al carrer Tallers i treballa durant anys a la Maquinista Terrestre i Marítima de la Barceloneta. És molt conegut al barri per concedir préstecs sense demanar res a canvi, a més de per la seva bondat.

Amb els anys canvia de feina i es converteix en el gerent de l'empresa tèxtil del seu amic Isaac Pons.

ROSITA ADELL

Mare d'en Lluís i cosidora.

La Rossita, de família humil i resident al Districte V, es casa ben jove amb el Ramon Ros i s'estableix a la casa del carrer Tallers amb el seu espòs. Treballa de cosidora a casa. La seva destresa fa que sigui molt coneguda i valorada al barri. Es tracta d'una dona de gran fortalesa i un pilar de la seva família.

LLUÍS ROS ADELL

Personatge principal, aprenent del quiosc, artista i empresari tèxtil.

És el protagonista principal de la novel·la i el fil conductor de la trama. Amb ell anem veient l'evolució de la família Ros i, més endavant, de la Pons, així com de la ciutat i el quiosc de Canaletes al llarg de tres etapes

del segle XX. Amb un do natural pel dibuix i el retrat, es nodreix de les lliçons de l'artista Adrién Musha i del Atilio Massot, l'estimat gerent del quiosc de les Rambles. Comença a treballar al quiosc de begudes com a aprenent, i viu l'evolució d'una Barcelona de canvis constants. Després de casar-se, es dedica a l'empresa tèxtil de la família de la seva muller.

AGNÈS ROS ADELL

Germana d'en Lluís.

L'Agnès és la germana del Lluís i té uns quatre anys més que el noi. Deixa els estudis ben aviat i treballa amb la seva mare, com a cosidora, a casa. Al quiosc de Canaletes coneix i s'enamora d'en Pier Auber, el cambrer més jove del local, d'origen francès, que serà l'amor de la seva vida.

ISAAC PONS

Empresari tèxtil i soci i amic d'en Ramon Ros.

És un empresari tèxtil que s'estableix a la ciutat cap a l'any 1910 i té una empresa tèxtil al Poblenou. Al quiosc de Canaletes coincideix amb en Ramon Ros i la seva família i ben aviat es genera un vincle d'amistat sincera entre les dues estirps. L'Isaac és l'exemple d'un burgès de bon cor i amb valors que convenç el Ramon perquè treballi amb ell a la seva fàbrica. És el millor amic de la família Ros i amb els anys es converteix en el soci d'en Ramon en la qüestió dels préstecs, ajuda la gent del barri i més endavant desenvolupa una empresa de préstecs per empresaris del barri.

LAURA PONS

Filla de l'Isaac i futura muller d'en Lluís Ros.

És l'amor de la vida d'en Lluís i l'hereva dels Pons. Els dos nois, de la mateixa edat, es coneixen al quiosc de les Rambles i es juren amor etern des de ben petits. Amb els anys, la Laura regeix l'empresa tèxtil de la família, treballant mà a mà amb el seu marit, i esdevé un pilar fonamental perquè en Lluís pugui complir el seu gran somni d'obtenir la llicència del local de begudes de les Rambles.

JÚLIA MASRIERA

Mare de la Laura Pons. Burgesa.

És l'esposa de l'Isaac Pons i la mare de la Laura. D'origen burgès ens mostra la cara més dura de la classe social. El seu paper és ferm i lluita per mantenir l'estatus del cognom familiar, generant conflictes entre les dues famílies protagonistes: els Ros i els Pons.

ATILIO MASSOT

Gerent principal i cambrer del quiosc. Mestre de vida d'en Lluís.

És el gerent principal i cambrer del quiosc de Canaletes. Es tracta d'un home molt estimat al barri per la seva bondat cap als veïns i els clients més fidels.

L'Atilio és qui ensenya l'ofici a en Lluís i qui alimenta l'amor del nen cap a l'establiment. Es tracta d'un mestre de vida, no només ajuda als altres, sinó que és un pilar fonamental de valors. Gairebé com un pare per a en Lluís, ens condueix durant dècades per la vida del centre de la ciutat mentre ens ensenya els fonaments de l'ésser humà.

PIER AUBERT**Cambrer del quiosc i parella de l'Agnès.**

És un jove francès que treballa com a cambrer al quiosc i que ben aviat s'enamora de l'Agnès, i s'hi vol casar. Arriba a la ciutat sent un adolescent per buscar la seva germana, que, ensarronada per un proxeneta, ha desaparegut per les sales més sòrdides del Paral·lel. Aviat es guanya el favor de la família Ros i de l'Atilio, que el cuida gairebé com si fos el seu germà petit.

PABLO "EL GERTXO"**Exdelinqüent, tutelat del Ramon Ros i mà dreta del pater familias dels Ros.**

Es tracta d'un jove pinxo de renom que deixa la mala vida gràcies al Ramon Ros. Agraït amb el pare d'en Lluís per ajudar la seva mare malalta, El Gertxo es va convertint en la mà dreta del pater familias dels Ros, que, alhora, l'acull i estima com si fos el seu fill gran. El Gertxo, sempre fidel i lleial, protegeix a la família del seu tutor i

acaba treballant com a cap de seguretat de l'empresa dels Pons.

EZEQUIEL**Cambrer cubà del quiosc.**

És un jove cambrer cubà que entra a treballar al quiosc als anys vint i que ben aviat es converteix en un més de la família del local. Expert en l'art dels còctels, es guanya l'efecte de tots pel seu bon caràcter. Amb pocs anys a la ciutat, se sent un barceloní més, i als anys cinquanta obre una cocteleria de renom.

ALEIX MUNTANER**Representant artístic d'en Lluís.**

És un representant d'artistes de la ciutat que, sorprès pel do d'en Lluís Ros, l'ajuda a gestionar la seva breu carrera artística. Amb contactes a les altes esferes i al cercle del Liceu, l'Aleix Muntaner és un bon vivand, capaç de portar-se de meravella amb la gent del barri i amb els homes més acabats i poderosos de la ciutat. Gràcies a les seves habilitats de

gestionar art i personalitats, ajuda en Lluís a fer-se un nom. Des d'una altra perspectiva, té una gran influència en el jove protagonista, ja que l'ofereix l'oportunitat de viure el somni de que la seva obra sigui altament valorada.

RICARDO MARTOS**Amic d'infància d'en Lluís.**

Es tracta del fill d'un dels treballadors del Ramon quan gestiona un grup d'obrers a la Maquinista Terrestre. Aviat es guanya l'afecte dels pares d'en Lluís, a més de ser el millor amic del nen. Des de ben petit treballa com a repartidor de diaris a la Rambla, i amb els anys es converteix en un valorat fotògraf del *Diari de Barcelona*. Tot i que l'amistat dels nois queda truncada al llarg de dècades per una trista notícia, la seva història ens ensenya com l'amistat de debò perdura sigui com sigui. Als anys cinquanta es converteix en el mestre del fill d'en Lluís, i li ensenya l'art i la visió de la fotografia.

Neus Chordà

Comunicació

neus@neuschorda.com / 630043672

Marta Antelo

Comunicació Rosa dels Vents,

La Campana i La Magrana

Penguin Random House Grupo Editorial

marta.antelo@penguinrandomhouse.com